

en Tid, da Socialdemokraterne ikke havde den samme Mulighed for at gøre deres Indflydelse gældende paa Lovgivningen, som de har nu, og hvor derfor hele Ansvaret for denne Lovgivning og for de deraf følgende Udgifter maa hvile paa det ærede Medlems Parti sammen med det Parti, der dannede Ministeriet den Gang. Men jeg har ikke noget imod at drøfte Spørgsmaalet om Overtræk i Nationalbanken, hvis vi kan drøfte det med det Formaal for Øje at finde en anden Form for Finansiering af Statskassens foreløbige Behov for Penge, og jeg tror egentlig ogsaa, at det er muligt at faa det ærede Medlem til at være med at interessere sig for dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem Hr. Rode har jo i sin Tale her ogsaa været inde paa dette Spørgsmaal og taget en velvillig Stilling til en Ordning deraf. Jeg skal for mit Vedkommende erklære mig villig til at deltage i Drøftelser og Foranstaltninger, der eventuelt kan afløse det, at Staten trækker paa Nationalbanken, naar den midlertidig har Behov for Penge, med, at den faar Lejlighed til at skaffe sig disse Penge paa anden Maade gennem det danske Pengemarked.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel omtalte, at der paa Finansloven var forudsat, at der skulde sælges Obligationer ifølge Lov af 20. Marts 1918 angaaende Bidrag til Jernbaneanlæg, og saa vidt jeg forstod, misbilligede det ærede Medlem, at der skulde skaffes Penge paa denne Maade, ved Salg af Obligationer. Jeg maa dertil sige, at Finansloven kan nu ikke være som en Madam Mangors Kogebog, hvor man blot nøjes med at skrive: Man tager, der maa ogsaa staa noget om, hvorfra man tager, og det er netop det, der er sket ved at indføre disse Obligationssalg paa Finansloven, der siger, hvorfra man tager de Penge, som er forudsat anvendt paa Finanslovens Udgiftsside; til disse Indtægtskonti svarer Udgiftskontiene paa den Maade, at de dækker dem. Men for øvrigt vil det ærede Medlem jo ogsaa i nogen Grad kunne slaa sig til Taals med den Kendsgerning, at selv om der paa denne Maade skaffes Penge til Statskassen ved Salg af Obligationer til ca. 11 Mill. Kr., saa er der paa den samme Konto regnet med Afdrag paa Statsgælden til et lidt større Beløb, saaledes at Statsgælden i alt Fald ikke forøges gennem det her paa-tænkte Salg af Obligationer. Men dernæst mente det ærede Medlem at kunne konstatere, at det slet ikke havde været Meningen efter Lovens Bestemmelser, at

saadanne Obligationer skulde sælges. Det forekommer mig at være en noget mærkelig Argumentering. Naar man i Landstinget, hvor det ærede Medlems Parti jo tidligere har haft en meget betydelig Indflydelse, sætter en Bestemmelse ind i en Lov om, at der skal kunne sælges Obligationer paa det indenlandske Marked, saa forekommer det mig, at det ærede Medlem skulde slaa sig til Ro med, at saa var det Meningen, at en saadan Lovbestemmelse kunde og skulde benyttes i det givne Øjeblik. Og det ærede Medlems Tanke om, at man skulde udstede disse Obligationer, efterhaanden som der skulde udbetales Tilskud til et eller andet Jernbaneanlæg, og ikke udstede dem som en samlet Sum, er neppe praktisk realisabel, i hvert Tilfælde er den ikke praktisk realisabel med Hensyn til Placeringen paa Finansloven, for der maa efter min Mening findes Bevillingsmulighed paa Finansloven for at kunne udstede disse Obligationer. Jeg har ikke forsøgt at sælge eller afhænde nogen af disse Obligationer, før der er givet Bevilling dertil af Rigsdagen, trods det at der staar i en Lov, at Finansministeren har Ret dertil, og jeg vil ogsaa tro, at det ærede Medlem vil paa-skønne, at der paa den Maade, inden Udstedelsen foretages, er søgt ikke alene en lovmæssig Hjemmel, men tillige en finanslovmæssig Hjemmel dertil. Derfor maa der gives en saadan kollektiv Mulighed for Bevilling og Udstedelse. Om de saa i det givne Tilfælde vil blive placeret paa Obligationsmarkedet paa een Gang eller i flere Gange eller mange Gange, er jo et rent praktisk Spørgsmaal, der naturligvis senere vil blive taget op til Overvejelse.

De ærede Medlemmer Hr. Rode og Hr. Korsgaard har gjort nogle Bemærkninger om Balancen paa det aflagte Statsregnskab. Jeg vil gerne have Lov til at unklade at komme stærkt ind paa disse Spørgsmaal, fordi de jo er af en noget speciel Art, og man jo let kommer ind paa lange historiske Tilbageblik om Balancen paa det eller det Tidspunkt. Desuden er jeg heller ikke i Stand til at hamle op med de to ærede Medlemmer i disse historiske Tilbageblik, fordi jeg ikke har det personlige Kendskab til disse Forhold, som det direkte Arbejde dermed har givet dem, men det forekommer mig ogsaa, at fremtidige Balancespørgsmaal er vigtigere end fortidige. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Rode, naar han konstaterer, at der paa det sidst aflagte Statsregnskab, selv om man ser bort fra de